

Planlamadan günü idare etmeye çalışmak, eski çağlarda barbar kavimlerin savaştığı gibi çalışmaya benziyor. Güne *barbarca* saldırıyorsun ve cesaretin ve yiğitliğiyle bu savaşı kazanabileceğini düşünüyorsun.

Öbür tarafta Roma'nın kalkanlı, miğferli askerleri ve onların nizami harp teknikleri var. Normal şartlar altında uygun adım yürüyüşün harple bir alakası yok gibi görünüyor. Ancak askeri tarih bize uygun adım yürüyenlerin uzun vadede galip geldiğini söylüyor.

Gerçi zamanımız gayrinizami harbin *zarar vermek* amacıyla çok başarılı kullanılabildiğini gösterdi. *Terörizm* dediğimiz bu. Ancak tanım itibariyle, savaş sadece düşmana zarar vermekten ibaret değil, nihai bir faydası da olmalı.

Gününü nizami geçirmek de sıkıcı. *Canın isterse çalışmak* daha güzel. Her an çıkacak yeni bir işi beklemek ve her an *dürtülmeye* hazır olmak.

Bunlar birilerinin çalışmasına engel olmak için uygun taktikler ama çalışmak için değil. Hayatını heyecanla değil, sıkıcı planlara uygun geçirmek uzun vadede daha iyi. Uygun adım yürüdüğünde, dışardan, savaşla alakasız bir iş yapıyor gibi görünüyorsun, plan da, çalışmayı engelleyen bir iş gibi duruyor.